

- b) perkančiajai organizacijai tokią pareigą turint, bet nevykdant, teismui tai yra pakankamas pagrindas jos veiksmus, neužtikrinusius procedūrų skaidrumo ir objektyvumo, pripažinti neteisėtais, iš ieškovo nereikalaujant ar savo iniciatyva nesprendžiant dėl galimos tarpusavyje susijusių asmenų asmeninės padėties įtakos konkurso rezultatams?
4. Ar trečiajame klausime nurodytos teisės normos ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 1 dalies nuostatos (kartu ar atskirai, bet šiomis nuostatomis neapsiribojant), atsižvelgiant į Teisingumo Teismo sprendimus *EVigilo*, *Eturas* ir *VM Remonts*, turi būti suprantamos ir aiškinamos taip, kad:
- a) tiekėjai (ieškovei), sužinojusiai apie vienos iš susijusių viešojo pirkimo konkurso dalyvių (tiekėjos A) mažiausios kainos pasiūlymo atmetimą ir kitos (tiekėjos B) pripažinimą pirkimo laimėtoja, taip pat atsižvelgiant į kitas su šiomis tiekėjomis ir jų dalyvavimu pirkime susijusias aplinkybes (tiekėjų A ir B valdybų narių sutaptį, tą pačią patrunuojančią bendrovę, kuri konkurse nedalyvavo, aplinkybę, kad tiekėjos A ir B perkančiajai organizacijai neišviešino savo sąsajų ir atskirai dėl jų neteikė papildomų paaiškinimų, inter alia, nes jų nebuvo teiraujamosi, kad tiekėja A pasiūlyme pateikė prieštaringus duomenis apie siūlomų transporto priemonių (šiukšliavežių) atitiktį Konkurso sąlygai EURO V, kad ši tiekėja, pateikusi mažiausios kainos pasiūlymą, kuris dėl nustatytų trūkumų buvo atmetas, pirma, tokio perkančiosios organizacijos sprendimo neskundė ir, antra, dėl pirmosios instancijos teismo sprendimo pateikė apeliacinį skundą, kuriame, inter alia įrodinėjo savo pasiūlymo atmetimo teisėtumą; ir kt.) ir kai dėl visų šių aplinkybių perkančioji organizacija nesiėmė jokių veiksmų, tik ši informacija pakankama pagrįsti peržiūros institucijai reikiamą reikalavimą pripažinti neteisėtais perkančiosios organizacijos veiksmus, neužtikrinusius procedūrų skaidrumo ir objektyvumo, papildomai iš ieškovės nereikalaujant konkrečiai įrodyti tiekėjų A ir B nesąžiningo elgesio?
- b) tiekėjos A ir B perkančiajai organizacijai neįrodo, kad realiai ir sąžiningai varžėsi viešojo pirkimo konkurse tik todėl, kad tiekėja B savanoriškai pateikė sąžiningo dalyvavimo deklaraciją, pas šią tiekėją įdiegti dalyvavimo viešuosiuose pirkimuose kokybės vadybos standartai, be to, šių dalyvių pasiūlymų forma ir turinys nėra identiški?
5. Ar tame pačiame konkurse, kurio vertė siekia tarptautinio pirkimo vertę ir kurį paskelbusios perkančiosios organizacijos buveinės ir paslaugų teikimo vieta nėra labai nutolusi nuo kitos valstybės narės (Latvijos Respublikos), atskirai dalyvaujančių tarpusavyje susijusių ūkio subjektų (jas abi patrunuoja ta pati bendrovė) veiksmas, *inter alia*, atsižvelgiant į vieno iš šių subjektų savanorišką sąžiningo konkuravimo deklaracijos pateikimą, iš principo gali būti vertinami pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio nuostatas ir jas aiškinančią Teisingumo Teismo jurisprudenciją?

⁽¹⁾ 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo, OL L 134, specialusis leidimas lietuvių k.: sk. 6, t. 7, p. 132

⁽²⁾ 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos Direktyva dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo, OL L 395, 1989, specialusis leidimas lietuvių k.: sk. 6, t. 1, p. 246

2016 m. spalio 18 d. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Lietuva) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos prieš AB SEB bankas

(Byla C-532/16)

(2017/C 006/35)

Proceso kalba: lietuvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Kita šalis: AB SEB bankas

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB⁽¹⁾ dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 184 – 186 straipsniai, tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė šioje byloje, turi būti aiškinami taip, kad Direktyvoje 2006/112 numatytas atskaitos tikslinimo mechanizmas netaikomas atvejais, kai pirminė pridėtinės vertės mokesčio (PVM) atskaita iš viso nebuvo galima, nes tai buvo neapmokestinamas žemės tiekimo sandoris?
2. Ar atsakymui į pirmą klausimą yra reikšminga, kad (1) į pirminę atskaitą žemės sklypų pirkimo PVM buvo įtrauktas dėl mokesčių administratoriaus praktikos, pagal kurią atitinkamas tiekimas klaidingai buvo laikomas apmokestinamu žemės statybai tiekimu, numatytu Direktyvos 2006/112 12 straipsnio 1 dalies b punkte, ir (ar), kad (2) žemės tiekėjas po pirkėjo atliktos pirminės atskaitos jam išrašė kreditinę PVM sąskaitą faktūrą kuria koreguojamos pirminėje sąskaitoje faktūroje nurodytos (išskirtos) PVM sumos?
3. Teigiamai atsakius į pirmąjį klausimą, ar tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė nagrinėjamoje byloje, Direktyvos 2006/112 184 ir (ar) 185 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad kai pirminė atskaita apskritai nebuvo galima, nes atitinkamas sandoris buvo neapmokestinamas PVM, turi būti laikoma, jog apmokestinamojo asmens pareiga tikslinti šią atskaitą atsirado iš karto, ar tik tuomet, kai paaiškėjo, jog pirminė atskaita buvo negalima?
4. Teigiamai atsakius į pirmąjį klausimą, ar tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė nagrinėjamoje byloje, Direktyva 2006/112, ypač jos 179, 184 – 186 ir 250 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad patikslintos atskaitytino pirkimo PVM sumos yra įtraukiamos į to mokesčio laikotarpio PVM atskaitą kurio metu atsirado apmokestinamojo asmens pareiga ir (ar) teisė tikslinti jo pirminę atskaitą?

⁽¹⁾ OL L 347, p. 1

2016 m. spalio 25 d. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Lietuva) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje UAB „Spika“, AB „Senoji Baltija“, UAB „Stekutis“, UAB „Prekybos namai Aistra“ prieš Žuvininkystės tarnybą prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Byla C-540/16)

(2017/C 006/36)

Proceso kalba: lietuvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjos: UAB „Spika“, AB „Senoji Baltija“, UAB „Stekutis“, UAB „Prekybos namai Aistra“

Atsakovė: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Kitos šalys: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB „Sedija“, UAB „Starkis“, UAB „Baltijos šprotai“, UAB „Ramsun“, AB „Laivitė“, UAB „Baltlanta“, UAB „Strimelė“, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma „Stilma“, UAB „Banginis“, UAB „Monistico“, UAB „Rikneda“, UAB „Baltijos jūra“, UAB „Grinvita“, BUAB „Baltijos žuvis“